

תסריט לוקיישן:

"עמוק מעל האדמה"

נכתב ע"י: דוד נוראל.

בעולם דיסטופי יש סוג ענישה חדש. אנשים אשר ביצעו פשעים נכלאים בכלוב נייד הממוקם ליד ביתם. לאורך שהותם בכלוב דמם הפקר, והם נתונים לחסדיהם של העוברים והשבים היכולים להשפיל אותם כרצונם.

בעולם זה נמצא **אוריאל 17**, נער גדול מימדים, בעייתי וקשה, אשר גם כן נכלא עקב פשע שביצע. לאוריאל יש אח קטן, אלמוג, בן 13, ילד פלא ושחיין מצטיין המהווה מקור גאווה להוריהם. באופן הנראה מקרי, ביום בו אוריאל נכלא אמורים לחגוג לאלמוג בר מצווה בחצר הבית. אביו של אוריאל מאוד לחוץ מהמצב והמבוכה שבנו יטיל עליו כאשר אורחים יתחילו להגיע ויראו את בנו המופרע כלוא כך לעיני כל. אוריאל לעומת זאת, לא מרגיש אי נוחות כלל. אפילו כשאביו מצליח לקבל בשבילו אישור ליום חופש אחד מהכלוב, אוריאל מסרב לצאת. הוא נחוש להישאר כלוא. בצעד נואש אביו מנסה לגרום לו לצאת מהכלוב בכוח אך אוריאל נשאר בשלו ואז אף מבצע פעולה אשר גורמת לרשויות החוק רק להחמיר את העונש. עכשיו אוריאל כלוא ברחוב לעיני כל, וערום. אמא של אוריאל באה לבקר אותו אך הביקור רק מוביל לעוד ריב משפחתי. הערב מגיע, החצר ערוכה והבר מצווה אמורה להתחיל. אביו של אוריאל מקבל החלטה והוא מכסה את הכלוב של אוריאל בדיקטים שחורים על מנת להסתיר אותו ואת הבושה אותה אוריאל יגרום. אוריאל, כועס, מושפל ופגוע, עדיין לא מוותר. הוא מנסה לבעוט בדיקטים ואף מצליח לגרום לסדק קטן. הוא צופה מבעד לסדר על הבר מצווה ועל אחיו שבדיוק בא לנאום, במצבו הנואש, עולה במוחו של אוריאל רעיון אחרון...

1. חוץ. כלוב - יום

גבר מקריח כבן 40, לבוש בבגדים מרופטים, יושב בתוך כלוב שבערך מתאים למידותיו מתחת לבניין מגורים. ילדה כבת 10 לוקחת מכתבים המבצבצים מתוך אחת תיבות הדואר של הבניין ואז רצה לכלוב של הגבר ומביאה לו אותם. הגבר מושיט את ידו החוצה ומנסה לחבק אותה והילדה גם כן נצמדת לכלוב ומנסה לחבק את הגבר חזרה עד כמה שהיא יכולה. נער כבן 16 עובר לידם עם כלבו, ועוצר בכלוב כדאי שהכלב ישתיין בפנים. הילדה מנסה לגרש את הכלב אך הכלב נובח עליה בחוזקה והיא נרתעת והגבר מנסה איכשהו לגונן עליה עד שכמה שהוא יכול. הכלב מסיים והנער צוחק לעצמו והולך. גבר זקן שיושב על ספסל ליד בווה בהם באדישות.

2. חוץ. כלוב - יום

אישה כבת 27 יפיייה יושבת בתוך כלוב מול וילה מפוארת. היא בווה בעגמומיות בעוברים והשבים. שני גברים כבני 20 מתקרבים אליה מצידה האחורי ותולשים את חולצתה. הבחורה מיד נבהלת ומנסה את גופה עם הידיים. הגברים שורקים לה ומנסים לגעת בה והיא מנסה לסגת ללא הרבה הצלחה. מסביב עוברי אורח מסתובבים ולא מתייחסים למה שקורה אלא ממשיכים בדרכם. מתוך הבית רצה אליה בבהלה אישה מבוגרת כבת 60 מטופחת מאוד עם שמיכה. היא מנסה לכסות אותה עם השמיכה אך הנערים חוטפים את השמיכה מידיה.

3. חוץ. כלוב - יום

ילד כבן 10 פניו נראות קצת חבוטות יושב בתוך כלוב שנמצא מול בית פרטי קטן וצנוע. הוא אוכל סנדוויץ' בזמן שאשה שמנמנה כבת 35 לידו ומקריאה לו מספר. לידם חולפת נערה שמנמנה עם אוזניות על אוזניה ומתסכלת בטלפון. שלושה ילדים כבני 10 עוברים מהר לידם, בועטים בכלוב ובורחים. האישה מיד נעמדת.

אשה

(צועקת)

עופו מפה!

הילדים ממשיכים לרוץ הלאה, מביטים לרגע אחורה וצוחקים.

4. חוץ. כלוב - יום

שמש יוקדת. **אוריאל (17)**, גדול ממדים ברמה מוגזמת, שיערו מגולח ובגדיו מוכתמים, יושב מזיע מאוד בתוך כלוב שבקושי מתאים למידותיו והוא מנסה למצוא תנוחה נוחה ללא הצלחה. הכלוב מגביל את הכלוא לישיבה ומשאיר מעט מקום לתמרון. מסביב וגם בתוך הכלוב יש קליפות ביצים שבורות. הכלוב ממוקם ברחוב נגדי אל מול בית פרטי עם חצר גדולה שתריסיו מוגפים. בחצר הבית פרושים המון כיסאות ושולחנות ערוכים עם כוסות, מפות לבנות, סכום וצלחות. אוריאל מביט אל החצר ורואה שלושה מלצרים צעירים כבני 17-18 לבושי מדים מסתובבים סביב השולחנות ומפלשים את הסכום. הוא מעביר מבטו על התריסים המוגפים של הבית ואז מסתכל על גור חתולים כחוש אשר נמצא במדרכה מולו. החתול בא לחצות אך מכונית עוברת והוא נסוג מיד חזרה. אוריאל מוציא ידו אל מחוץ לכלוב ומנסה להגיע לחתיכת אוכל שזרוקה לצידי הכלוב אך לא מגיע. החתול שוב מנסה לחצות אך שוב מכונית עוברת והוא חוזר בו. אוריאל מתמתח עד כמה שהוא יכול בשביל להגיע ואז החתול חוצה שוב

במהירות את הכביש ומנסה להתחמק מעוד מכונית אך לא מספיק ואוריאל צופה בו נדרס ונמחץ תחת הגלגלים. אוריאל נשאר אדיש לחלוטין למחזה והבעת פניו ריקה. הוא ממשיך להביט בגופת החתול הדרוס עוד כמה רגעים כאשר **שלמה, 45**, יוצא מהדלת הראשית של הבית ממול. שלמה לבוש בחולצה מכופתרת וג'ינס, חובש משקפי שמש שחורות ובעל מראה מטופח. אוריאל מתרכז בו ועוקב אחריו במבטו ממיקומו בכלוב. שלמה מדבר בטלפון ולרגע נעמד ונראה צועק על מישהו בקו השני. שלמה מתסכל סביב ואז מחטיף מבט לרגע באוריאל שמביט בו חזרה. שלמה מסיט מבטו לעבר נק' כלשהי בחלל, ונראה מהוסס. הוא פונה למלצר כבן 17 שמפלש סכום בתנועות מאוד מהירות לידו, מוריד לרגע את הטלפון ולוחש למלצר משהו. המלצר, גבוה וצנום מדי, שיעורו אסוף בגולגול הדוק, מביט לרגע באוריאל ומהנהן להסכמה. שלמה חוזר להסתובב בין השולחנות הריקים ולסמן דברים למלצרים בעוד המלצר אתו דיבר יוצא מהחצר חוצה את הכביש בצעדים מהירים מאוד, כאילו הוא מנסה ללכת יותר מה מאשר הוא פיזית יכול.

מלצר

(בעודו חוצה את הכביש, צועק ומוחה כפיים)
הו-הו! מאדרפאקרררר!!!

המלצר מגיע לכלוב ומתכופף לאוריאל.

מלצר

(טון סטלני, הוא ואוריאל לוחצים ידיים)
מה קורה אחייייייי???

אוריאל

בשיא שלי לא?..

מלצר

(מגחך, מדבר מהר)
מה זה....קיצ, אבא שלך זה..ביקש ממני לשאול אם אתה צמא..אולי רעב...כן? לא? כן לא?

אוריאל מתמהמה בתשובתו לרגע, ומביט על אביו שנמצא עם גבו אליו ומדבר עם מלצר.

אוריאל

תגיד לו...שלא ידאג לי..

מלצר

אוקי ביצ'...שמע..זה לא שאני מופתע כל כך לראות אותך פה..לי כפרה זה היה ברור שמתישו תהיה גם..ככה..אבל דווקא היום??

אוריאל לא עונה וסוקר במבט חודר את החצר הערוכה.

אוריאל

מה לעשות...כך יצא...

מלצר

שמע...הזיה..

אוריאל

עזוב...אני פה 10 שעות...אני מתנתת לחרבן..
המלצר מגחך.

מלצר

בהצלחה נשמה...רק שלא תעז לעשות מחוץ לכלוב אתה יודע...

אוריאל מניד ראשו ביעף.

מלצר

הא שמע...דרך אגב..מחר בטח יבואו מהבית ספר לעשות עלייך איזה זבור
נחמד...ואתה יודע...בבית הספר שלנו אנשים...לא מרחמים..תתכונן..

אוריאל מושך כתפיו.

מלצר

(נעמד)

טוב יאללה יאחולריע...תהנה...

המלצר מסתובב ובא לחצות את הכביש.

אוריאל

חכה רגע..

המלצר מסתובב אליו.

אוריאל

תביא סיגריה...ואש..

מלצר

(מסוייג)

אבל-

אוריאל

תביא נו למי אכפת...גם ככה הם עוברים פה פעם ב..

המלצר מוציא מכיסו מצית וקופסת סיגריות. הוא מסתכל מצד לצד ובמהירות נותן
לאוריאל סיגריה אחת ומצית.

אוריאל

תודה..

המלצר קורץ לו ואז חוזר מיד לחצר. אוריאל בדיוק מצית את הסיגריה כשהוא רואה
שני נערים כבני 14 מתקרבים אליו במהירות. הם מצחקקים ביניהם ואוריאל מביט
בהם בפנים חתומות. כאשר הנערים מגיעים לכלוב הם נעמדים משני צדדיו ומיד
מתחילים לירוק על אוריאל ולנסות לבעוט בו דרך הסורגים. אוריאל משליך את
הסיגריה והמצית לצד ומנסה לתפוס את הרגלים שלהם אך לא מצליח. אחד הנערים
נעמד קרוב קצת לכלוב ופותח את רוכסן מכנסיו ואז אוריאל מצליח לתפוס אותו ברגלו
ולא מרפה. הנער מנסה להשתחרר אך אוריאל מצליח להפיל את הנער לרצפה ומושך
את כף רגלו לתוך הכלוב ואז מתיישב עם כל משקלו על כף הרגל.

נער

עזוב אותי יאדוב! בן זונה!

הנער השני מנסה למשוך את חברו החוצה אך אוריאל מצליח במשקלו לעקם בכוח את קרסולו של הילד שצורח מכאב ואז משחרר אותו לאחר כמה רגעים. הילד השני עוזר לחברו לצאת והוא מדדה במהירות והם מתרחקים מאוריאל. אוריאל מתנשף ומביט בהם בורחים. הוא מעביר מבטו לחצר ורואה את המלצר ידידו צוחק ואת שני המלצרים האחרים בוהים בו באימה, ואת אביו עומד בצד בשילוב ידיים, מביט בו מבעד למשקפי השמש, ולאחר כמה רגעים הוא חוזר חזרה לבית.

5. חוץ. כלוב - יום

אוריאל בערך שוכב בתוך הכלוב עד כמה שהוא יכול, מדליק ומכבה את המצית על אחת האצבעות שלו ומביט באש בעגמומיות. הוא מסיט מבטו לחצר ורואה את המלצרים תולים כבלים עם מנורות קטנות לאורך החצר ואז מעביר מבטו שוב על התריסים המוגפים. מכונית משטרה מגיעה ומחנה ליד הבית. אוריאל מביט לרגע על הרכב ואז מחביא בחוסר רצון את המצית מתחת לגופו. מתוך המכונית מגיח שוטר כבן 60, מקריח, כרסו העצומה בולטת מתחת לחולצה שהדוקה על גופו. מכנסו קצת נפול והוא מדדה בעייפות לעבר הכלוב. השוטר מחזיק בידו טופס כלשהו שנשמט לרגע מידו ואז הוא פולט אנחת ייאוש ומתכופף במאמץ רב להרים אותו. הוא מתקדם ונעצר ליד הכלוב ומביט לרגע בטופס ואז מביט באוריאל.

שוטר

(אדיש)

אוריאל שחם?

אוריאל

כן...

השוטר מקפל את הטופס ושם בכיסו ואז שולף צרור מפתחות שמחובר לחגורה שלו הוא מחפש בטרחנות אחר מפתח כלשהו. אוריאל מביט בו ונראה תוהה. כאשר השוטר מוצא את המפתח הוא מתכופף לעבר חור המנעול שיש בכלוב ופותח שער קטן.

שוטר

קיבלת חופשה של 24 שעות. אתה יכול לצאת..

אוריאל נראה מבולבל ומהוסס איך להגיב.

אוריאל

מה זאת'ומרת?

שוטר

דיברו עם העירייה...אבא שלך אני חושב...אישרו לך יום חופש. אחד.
עכשיו השעה-

השוטר מביט לרגע בשעונו, משתעל שיעול ליחתי ואז יורק בצד.

שוטר

שלוש עשרים ושתיים. שלוש עשרים ושתי דקות מחר אתה פה. ושלא תעז לנסות לברוח לא כדאי לך..תאמין לי..

אוריאל נותן מבט חשוד בשוטר שמביט בו חזרה ומביע עם פרצופו "מה קורה..".
אוריאל מביט שוב על החצר ואז שם לב שאחד התריסים המוגפים נפתח. הוא מתרכז לרגע על התריס הפתוח ואז חוזר להביט בשוטר.

אוריאל

(טון החלטי)

אני לא יוצא.

השוטר נראה מבולבל.

שוטר

הא?

אוריאל

לא יוצא.

שוטר

אני לא.. למה לא?

אוריאל

למה? מגיע לי עונש לא?

השוטר פולט גיחוך מאולץ.

שוטר

טוב אני משער שלהיות (מהסס מה לומר)..ככה..זה בטח דופק ת'מוח אבל יאללה..אין לי כוח עכשיו לשטויות האלו..צא..

השוטר מושיט ידו לאוריאל אך אוריאל מתעלם. שלמה, לבוש בחליפה, יוצא מהדלת הראשית ומתחיל להתקרב אליהם בצעדים מהירים ועצבניים. אוריאל מלווה אותו במבטו עד שהוא נעצר ליד שער הבית. שלמה מסמן לשוטר "מה קורה?".

שוטר

הוא מסרב לצאת!

שלמה

מה זאת'ומרת?

שוטר

אתה אבא שלו?

שלמה מהנהן להסכמה.

שוטר

טוב אז דבר איתו אני פעם ראשונה נתקל במצב כזה..

שלמה נאנח ברוגז ונראה חסר סבלנות. הוא שומט לרגע את ראשו ומכסה את פניו בכף ידו.

שלמה

(מרים את ראשו חזרה ופונה לשוטר)

תוציא אותו בכוח.

אוריאל מיד סוגר את שער הכלוב בעוצמה.

אוריאל

אני-פה!

השוטר מגחך ומסתכל בתדהמה על שלמה.

שלמה

תוציא אותו בכוח נו!

שוטר

לא יכול

שלמה

מה לא יכול?

שוטר

(נשען על הכלוב)

בעקרון לא עושה פה משהו לא חוקי...להפך..

שלמה

(צועק)

ההפך...הכל הפוך אצל הילד הזה!

אוריאל נשאר בפנים חתומות. שלמה נע בעצבנות במקומו. הוא סוקר את החצר הערוכה ואת המלצרים שעובדים. הוא מטיח אגרוף בשער ונאנח בעצבים ואז נשען בתסכול על השער. יש רגע. שלמה חושב על משהו ומזדקף חזרה.

שלמה

(לשוטר)

חכה שנייה..

שלמה מסתובב ומתחיל לחצות את החצר. השוטר מביט באוריאל ומבטו מתרכך לרגע. הוא מתכופף אליו.

שוטר

(טון רגוע)

מה קורה? למה אתה לא יוצא?

אוריאל לא עונה ונשאר בפני פוקר.

שלמה מגיע חזרה ומתקרב אליהם, אוחז בצינור. השוטר נעמד חזרה ומביט בו בתמיהה. שלמה נעצר ליד השער. הוא בא לסובב את ראש הפלסטיק המחובר לפתח הצינור ואז מבטו פוגש את מבטו של אוריאל. שלמה נסוג ומתמהמה לרגע. הוא מסתובב ורואה מלצר גבוה מאוד ושרירי ברמה מוגזמת, שיערו קצוץ, והוא בדיוק מנקה את הכיסאות עם סמרטוט.

שלמה

האא..מלצר!

המלצר מסתובב לעברו ועוצר רגע לנקות. שלמה מסמן לו לבוא אליו. המלצר מניח את הסמרטוט ומתקרב לשלמה, ונראה תוהה. כאשר המלצר מגיע לשלמה, שלמה לוחש לו משהו באוזן ודוחף לידו את הצינור. המלצר מביט לרגע באוריאל ומהסס לרגע לאחוז בצינור. שלמה מוציא מכיסו שטר כסף ומושיט למלצר. והמלצר בוהה לרגע בשטר ואז לוקח אותו אך לא נראה מרוצה. המלצר תופס את הצינור ומביט על אוריאל. הוא נשאר מהוסס לכמה רגעים אך אז לוקח כמה צעדים לעבר הכלוב. שלמה מביט שוב לרגע באוריאל שפניו מתקשחות ואז מסתובב לכיוון השני. המלצר מסובב את ראש הפלסטיק וזרם מים חזק פורץ על הכביש. השוטר מתרחק מהכלוב ומניע ראשו

מצד לצד. אוריאל מסתכל על המלצר במבט חודר והמלצר מתחיל להשפריץ על אוריאל. השוטר מביט במחזה בשוק ואוריאל מכסה את פניו ומנסה להגן על עצמו מהזרם. המלצר מקמט פניו אך מתקדם עוד קצת ואוריאל מתחיל להיחנק ולהשתעל. שלמה שעון על השער וראשו שמוט בתוך כף ידו. שיעוליו של אוריאל מתגברים והוא מתפתל בתוך הכלוב. שלמה מציץ לרגע על השוטר ורואה את הבעת פניו המזועזעת, ונראה כי הוא מהסס. הוא מסב ראשו שוב לכיוון אחר ורגליו קופצות בעצבנות. שלמה נושף אוויר בעצבים ואז מסתובב חזרה, מבטו מושפל לרצפה והוא תופס בכף ידו את זרועו של המלצר ומסמן לו עם היד מספיק. המלצר מיד סוגר את הזרם ולוקח נשימה ארוכה. הוא נותן חזרה את הצינור לשלמה ומסתובב חזרה לחצר. אוריאל מנגב את פניו עם ידיו, פולט מים מפיו ומנסה להסדיר את נשימותיו. שלמה מביט בשוטר ומסמן לו "לך". השוטר מהנהן להסכמה ופונה חזרה למכוניתו.

אוריאל

(מתאמץ לנשום כרגיל)

שו-שוטר!

השוטר מסתובב חזרה והוא ושלמה מביטים באוריאל. אוריאל לוקח עוד נשימה ארוכה.

אוריאל

חכה רגע..

השוטר ושלמה נראים תוהים.

שוטר

(טון של תקווה)

מסכים לצאת?..

אוריאל מתאמץ להסתובב בתוך הכלוב כך שגבו מופנה לשוטר ולשלמה. הוא מרים קצת את ישבנו ומצמיד אותו לסורגים ואז מפשיל את מכנסיו. השוטר ושלמה מסיטים מיד מבטם. פניו של אוריאל נראות מתאמצות וניתן להבין כי הוא מטיל את צרכיו. הוא מסיים, שם את מכנסיו חזרה ומסתובב אליהם, נושם עדיין בכבדות וחוזר לפני הפוקר שלו. השוטר מעז להביט בו חזרה, בעוד שלמה מתיישב על המדרכה וחופן את פניו בכפות ידיו. השוטר מתמהמה לרגע בתגובתו. אוריאל מביט על אביו בעיניים רושפות.

השוטר נאנח בייאוש. הוא מביט בפנים רחומות על אוריאל.

שוטר

טוב..אין לי ברירה עכשיו.אני חייב..זאת אומרת..העונש שלך. צריך להחמיר לך את העונש.

אוריאל רק ממשיך להביט בשלמה בלי למצמץ.

6. חוץ. כלוב - יום

אוריאל ערום לחלוטין בתוך הכלוב. הוא מביט במלצר ומלצרית אשר מציבים בכניסה לבית מעין דמות קרטון בגודל טבעי של נער כבן 13. הוא נאה ובעל חזות אתלטית, מצולם בעמידה פוזואיסטית, לבוש בבגדים ספורטיביים ועל הדמות כתוב באותיות גדולות "מזל טוב לחתן הבר מצווה, אלמוג התותח". המלצרים מניחים ליד דמות הקרטון לוח ולידו שולחן כתיבה קטן. המלצרית אוחזת גם בספר גדול כרוך בעטיפת תכלת ומחטיפה מבט נבוך לאוריאל ואש ישר מסיטה את מבטה חזרה. היא מוודאת שהלוח יציב ועל השולחן היא שמה את הספר, ואז חוזרת חזרה לחצר. על הלוח

תלויות המון תמונות של הנער ואוריאל מעביר מבטו באטיות על התמונות בפנים חתומות. ברובן הנער מצולם מחייך ומחזיק גביע כלשהו. באחרת הוא עומד על מדרגה מספר 1 ומצדדיו שני מתחרים אחרים במקומות 2, 3. הוא מצולם מקבל מדליה. באחרת הוא מצולם שוחה בבריכה אולימפית ובאחרות הוא מצולם עם עוד שני נערים בבגדי ים בבריכה. בשאר התמונות הוא מצולם באתרים בעולם עם שלמה, עם חברים, מחובק עם אישה כבת 42. אוריאל מתרכז בתמונה אחת בה שלמה הנער והאישה עומדים מצולמים לבושים בבגדים מחויטים, ככל הנראה מאיזה אירוע והוא מתמקד בצד התמונה שבפריים שלה ניתן לראות חלק קטן מפניו של אוריאל העומד לצדם. אוריאל משפיל לרגע את מבטו ואז בוהה שוב בגופת החתול הדרוס אשר עדיין מוטלת בצדי הכביש.

7. חוץ. כלוב - בין ערביים

אוריאל ערום בכלוב, מביט לעבר החצר הערוכה שכבלים עם נורות כבויות תלויים לאורכה ולרוחבה. אישה כבת 30 האוחזת לילדה קטנה כבת 6 את היד עוברות ברחוב מולו. האישה מיד מכסה את עיניה של הילדה בבהלה כשהן חולפות על פניו וממהרת אותה קדימה. אוריאל מחטיף אליהן מבט אדיש ואז חוזר להביט בחצר. מן הבית יוצאת יוכבד, 42, זו האישה שמופיעה בתמונות עם הנער בסצנה הקודמת. היא לבושה בחולצה פשוטה לבנה ומכנס טייץ שחור שלא מחמיא לה. היא מאופרת בכבדות ושערה מסורק בתסרוקת מפוארת. אוריאל מביט בה מתקדמת אליו בעוד מבטה מושפל לרצפה. יוכבד מגיעה לשער ולרגע מביטה באוריאל אך מיד מסיטה את עיניה בחוסר נוחות. היא חוצה את הכביש ומתיישבת עם גבה אליו. אוריאל שם לב שעיניה אדומות ונפוחות. יוכבד מהססת מה לומר.

יוכבד

איך אתה?...

אוריאל מתעכב בתשובתו.

אוריאל

מתי אנשים מתחילים להגיע?

יוכבד

אבא...רוחת שתדע.

אוריאל פולט גיחוך קל, כמעט לא רצוני, ומביט שוב על דמות הקרטון.

אוריאל

(ציני)

נו..כבר ביקשתם שתהיה בובת שעווה של אלמוג במאדאם טוסו?

יוכבד מצקצקת בלשונה ונאנחת.

אוריאל

מתי מתחילים להגיע אנשים נו..

יוכבד

אבא רוצה גם לבוא לדבר איתך עוד מעט אז אל-

אוריאל צוחק צחוק רם וקצת מאולץ.

יוכבד

(קצת מרימה את הקול)
אוריאל מספיק כבר.

אוריאל

אפילו תמונה שלי אין שם...בערך...בסדר זה לא שצילמתם אותי יותר
מדי...אבל עכשיו זה לא ממש משנה הא..

יוכבד

(מסדרת את שיערה)
תפסיק לדבר שטויות..

אוריאל

ממתי אני לא מדבר שטויות..

יוכבד נעמדת ופולטת עוד אנחת ייאוש. היא לשנייה מסתובבת להביט באוריאל ואז
שוב מיד מסתובבת חזרה. עיניה נוצצות מדמעות חנוקות.

יוכבד

טוב אני צריכה להמשיך להתארגן...אני אביא לך איזה משהו לאכול
יותר מאוחר..

אוריאל

אוכל כמו של כולם או את השאריות?..

יוכבד

(צועקת, גבה עדיין מופנה לאוריאל)
די! די! די! די!

יוכבד מתחילה לבכות. אוריאל מביט עליה ומבטו קשוח. הוא מסיט מבטו לעבר הלוח
ומתרכז שוב בתמונה המשפחתית שבה ניתן לראות רק חלק קטן מפניו.

אוריאל

עדיין לא אמרת לי מתי אורחים מתחילים להגיע..

יוכבד מנסה להירגע, עדיין בגבה לאוריאל. היא מנגבת את פניה והולכת חזרה לכיוון
החצר.

8. חוץ. כלוב - ערב

אוריאל ערום בכלוב. הוא מביט אל החצר שמסודרת בצורה מופתית. הכבלים עם
הנורות תלויים ואורכה ולרוחה של החצר וכל הנורות דלוקות ומשרות אווירה חגיגית.
המלצרים עומדים בקבוצה קטנה בצד ולרגע פורצים בצחוק. יש במה קטנה העומדת
במרכז החצר ומאחוריה יש מסך גדול המוקרן עליו תמונת סטודיו של אלמוג, לבוש
במכנס ג'ינס וחולצה לבנה מכופתרת. הוא עומד על מזח ומשקיף על ים. אוריאל מביט
על התמונה כשמהבית יוצאים שלמה ויוכבד. הם לבושים בהידור ושלמה מחזיק בידיו
מקדחה ומספר דיקטים שחורים. המלצרים מפסיקים לרגע את שיחתם וצופים בהם.
שלמה מתחיל לחצות את החצר ויוכבד צועדת מאחוריו, מתקשה לעמוד בקצבו המהיר
ומנגבת את עיניה. המלצרים שלמה מתקרב לכלוב בצעדים נחושים ומבטו מושפל
לרצפה. אוריאל צופה בהם במבט תמוה. כשהם מגיעים לכלוב שלמה מתחיל למקם
את הדיקטים מסביב לכלוב. אוריאל צופה בו ונראה מבולבל. יוכבד נעמדת בצד ולא
מסתכלת עליהם, בוכה חרישית.

אוריאל

מה אתה עושה??

שלמה לא מגיב וממשיך למקם את הדיקטים מסביב לכלוב אשר מגיעים לגובהו.

אוריאל

תפסיק עכשיו!

שלמה

(טון חלש, כמעט אומר את זה לעצמו)

למה השארתי לי ברירה...

שלמה מתחיל לקדוח את הדיקטים אחד לשני. אוריאל מנסה לבעוט בהם אך מתקשה.

אוריאל

(קול שבור, מתאפק לא לבכות)

למה אתם השארתי לי ברירה?

יוכבד

(בוכה, אך עדיין בגבה לאוריאל)

מחר..מחר נוריד את זה בסדר? אולי אפילו היום בלילה אחרי שכולם ילכו..

אוריאל

(צועק)

זה לא יעזור לכם! אני אהיה תקוע פה! כל אחד שיעבור פה יראה אותי! שמעתם! אף אחד, אבל אף אחד לא יתעלם ממני יותר!

שלמה מסיים לקדוח ונעמד מתנשף. הדיקטים עומדים יציבים מסביב לכלוב. לא ניתן לראות את הכלוב ואת מי שבתוכו. מכונית עוברת בכביש לידם ומוחצת את גופת החתול שוב.

9. פנים. כלוב - ערב

אוריאל ערום בתוך הכלוב המכוסה בדיקטים מכל צדדיו. עיניו אדומות מאוד והוא מתנשף בעצבים. הוא לוקח נשימה ארוכה ונראה החלטי. הוא מתחיל לבעוט חזק עד כמה שיכול בדיקט. מוזיקה רגועה נשמעת בעמעום ברקע. אוריאל גונח מכאב כאשר גופו נמחץ בין הסורגים אך הוא ממשיך לבעוט בדיקט. לפתע הוא מצליח לשבור חלק ממנו ונוצר סדק קטן הפונה לכיוון החצר. הוא מציץ החוצה ורואה את משפחתו עומדים על הבמה הקטנה. אלמוג, לבוש בחליפה לבנה בוהקת ומחזיק דף בידו. הוא עומד בין שני הוריו מחזיק במיקרופון. המוזיקה דועכת ואלמוג מתקדם לאמצע הבמה. האורחים מוחאים לו כפיים בעוד אור גדול מאיר אותו והוא נראה מרוגש ומחייך.

אלמוג

(מקריא מהדף)

שלום לכולכם, אני שמח שבאתם לחגוג אותי ביום מיוחד זה, אני רוצה קודם כל להודות להוריי המדהימים שבלעדיהם לא יכולתי להגיע להישגים כה רבים-

קולו של אלמוג הופך עמום ואוריאל מתנשף ושוב מתחיל לבעוט בדיקטים. הוא בועט ובוטט אך הדיקט לא נשבר מעבר. אוריאל מתעייף ונשען בערך אחורנית בתוך הכלוב

אשר לא מכוסה בחלקו העליון ומביט למעלה לשמיים. הוא שומע שוב מחיאות כפיים סוערות ודמעות יורדות מעיניו והוא נראה מיואש. הוא מציץ שוב מהסדק, רואה את אמו ואביו מוחאים כפיים ומחויכים, את האורחים שמוחאים כפיים גם כן ושורקים. המסך מאחורי אלמוג מראה תמונה שלו עושה סלפי עם הוריו. אוריאל רואה לרגע במבטו שוב את גופת החתול ומתרכז בה. הבעת פניו של אוריאל משתנה. יש רגע. אוריאל מתחיל לחפש בתוך הכלוב החשוך אחר משהו לבסוף מוצא את זה. זה המצית שהמלצר הביא לו מוקדם יותר. אוריאל מדליק את האש שמאירה את הכלוב מבפנים. הוא בוהה באש במבט רושף. דמעות ממשיכות לרדת מעיניו וידו רועדת בעוד הוא מתחיל לקרב את המצית לדיקט.

סוף.